

(2) Висшето училище възниква като юридическо лице след обнародването на решението на Народното събрание за неговото създаване в „Държавен вестник“.

Чл. 17. (1) Висшите училища са университети, специализирани висши училища (академии, институти и др.) и колежи.

(2) Университетът е висше училище, което:

1. провежда подготовка по широк кръг специалности поне в три от четирите основни области на науката – хуманитарни, природни, обществени и технически – и обхваща значителен брой научни направления;

2. има право да провежда обучение по степените „магистър“ и „доктор“ по значителен брой научни направления;

3. има свой научен потенциал и с изследванията си развива основни области на науката и културата.

(3) Висше училище, което провежда подготовка в една или две основни области на науката или културата и отговаря на изискванията на ал. 2, т. 2 и 3, може да е университет с наименование, отразяващо спецификата му.

(4) Специализираното висше училище осъществява научна дейност и провежда обучение в основни области на науката, физическата култура, изкуствата и военното дело. Наименованието на специализираното висше училище отразява спецификата му, в която подготвя специалисти.

(5) Самостоятелният колеж дава професионална квалификация и провежда подготовка до образователно-квалификационната степен „специалист по ...“.

(6) Колеж може да се създава и в структурата на университет и специализирано висше училище.

Чл. 18. (1) Висшите училища се закриват от Народното събрание:

1. когато висшето училище нарушава изискванията на този закон или други нормативни актове, регулиращи висшето образование;

2. когато висшето училище два пъти последователно е получило отрицателна оценка или няма акредитация след изтичане на предвидените в този закон срокове;

3. по искане на учредителите на частното висше училище;

4. по предложение на Министерския съвет за държавното висше училище.

(2) Предложенията за закриване на висши училища по ал. 1, т. 1 и 2 се внасят от Министерския съвет.

(3) С акта за закриване на държавно висше училище се уреждат и въпросите за имуществото му и за създаването на условия за завършване на образованието на приетите студенти, докторанти и специализанти.

(4) В случаите на ал. 1, т. 3 учредителите са длъжни да уредят предварително въпросите, свързани с имуществото и с правата на студентите, докторантите и специализантите.

Глава четвърта АКАДЕМИЧНА АВТОНОМИЯ

Чл. 19. (1) Висшите училища се ползват с академична автономия. В нея намира израз интелектуалната свобода на академичната общност и творческата природа на изследователския и образователния процес като върховни ценности.

(2) Академичната автономия включва академични свободи, академично самоуправление и неприкосновеност на територията на висшето училище.

(3) Висшето училище осъществява цялостната си дейност върху принципа на академичната автономия в съответствие със законите на страната.

Чл. 20. Академичната свобода се изразява в свобода на преподаването, свобода на преподаването на научни изследвания, свобода на творческите изяви и свобода на обучението.

Чл. 21. Академичното самоуправление се изразява във:

1. изборност и мандатност на всички органи за управление;

2. право на висшето училище да урежда устройството и дейността си в собствени правилници в съответствие с този закон;

3. самостоятелно определяне на научно-преподавателския състав, на условията за приемане и формите на обучение на студентите, докторантите и специализантите;

4. самостоятелно разработване и изпълнение на учебни планове и научноизследователски проекти;

5. избор на специалностите, по които се осъществява обучение;

6. право за обявяване на конкурси и избор на преподаватели при условия и по ред, установени в Закона за научните степени и научните звания;

7. право за формиране на собствени фондове и самостоятелно определяне на условията и реда за тяхното изразходване;

8. право на самостоятелно сключване с държавата и с други потребители договори за подготовка и за повишаване квалификацията на специалисти с висше образование, както и за извършване на научни и приложни изследвания.

9. право на сдружаване с висши училища и други организации при изпълнение на дейностите по точка 8;

10. право на изграждане, притежаване или ползване на материална база, нужна за образователната и научноизследователската дейност и за социално-битовото обслужване на студенти и преподаватели;

11. право на организиране на международно сътрудничество, сключване на договори и членуване в международни организации.

Чл. 22. Автономията на висшето училище не може да се нарушава чрез:

1. намеса в дейността на висшето училище, освен в случаите, изрично посочени в закон;